

UKRAINIAN LABOR NEWS
 Published weekly under the auspices of
 The Winnipeg Trades and Labor Council
 cor. Pritchard & McGregor Sts. Winnipeg, Man.
 Subscription \$2.00 a year.
 Telephone: St. John 1465

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 часопис для робочого люду — виходить раз в тиждень
 заходом Вінніпегської Ремісничо-Робітничої Ради.
 Передплата \$2.00 на рік.
 Редакція за оголошення не відповідає.

Адреса: **UKRAINIAN LABOR NEWS**
 cor Pritchard & McGregor Sts. Winnipeg, Man.

КВАСНЕ МІЩАНСТВО НА "ШЛЯХУ РУЙНИ І ЗАНЕПАДУ".

Силою історично неминучого процесу розвитку і уліпшення продукційних сил, транспортної і виробу продуктів індустриї, землеробства і скотоводства, на ряду з убогим, темним і суєвірним селом росли місточка і міста України. Міста представляли собою машинобудівну і техніку з накопиченням приватних капіталів в руках міської буржуазії, а місточка, прийнявши ся ближше до села, служили, так сказати, агентами і посередниками між містом і селом. Місточка і невеликі провінційні міста збирали селянство час і працю на обмін, отримуючи від нього продукти землі, садоводства і скотоводства (зерно, буряки, лен, вівс, мід, масло, яєця, овочі, скот, птицю, шкури, шерсть і т. д.) і давали йому в заміну гроші, за котрі воно (селянство) тут-же в місточку або в місті закуповувало продукти міст і місточок (цукор, цукор, цукор, сирни, колеса, медикаменти, мило, одягу, полотна, шапки, всякого рода шкіряні і дерев'яні вироби, папір, книги, образи, тютюн і т. д.). Продукти села вчисті зуживались населенням місточок за услуги (посередництво), але більшу їх частку висилало в більші міста. Сі останні отримували частку цих продуктів собі, але значнішу частку висилали за границю, звідки доставляли в заміну удосконалені машини, інструменти, хемікалі, кольорильні товари (риж, каву, гербату) а дуже часто навіть продукти, вироблені за границею з того сирового матеріалу, котрий вони самі туди вносили.

Звівши все вище сказане до купи, ми повинні прийти до заключення, що Україна з початком 20-го століття, як і більшість європейських країв, економічно представляла собою край з середнім урівнем капіталістичного розвитку, де село залежало в значній степені від міста, котре знову в свою чергу залежало від села а одне і друге (місто і село) находити ся в економічній залежності від других країв (від "заграниччя"), а знову сі останні таким робом ставали економічно залежними від України і інших країв. І прийшовши до кінця нашого виводу, ми повинні остановити ся на тім важнім факті, що концентруюча ся в містах індустрія, внутрішня і внішня торгівля і фінансова система (банки для внутрішньої і внішньої торгівлі) вимагали інтелектуальних сил з теоретичними і практичними науками і таким робом місто надавало тон провінції (місточкам і селам), місто служило центром просвіти, знання, науки, штуки і артизму. Одним словом, в містах, елітих містах можна висловити ся, наводив ся мозок індустриального організму краю. Борба праці з капіталом в більших і менших містах видивалась відповідними класовим інтересам теоретиків, політичних партій і т. д. Село же тяжко працювало, п'ячало, шептало на воду, одним словом, прозябало в темноті і невідомості.

Українські і російські робітники, плоть і кров села, завжди думали о допомогти і просвіті "меншого брата" — селянина. Навіть ес-ери, котрі

були здійснити свій "громадянський лад"... Натровити озлоблені і темні елементи села на міських робітників і в суматусі будувати "незалежну державу"... Хто читав статі Дон Лівіна в шікаговських газетах, той може собі ясно представити, до якої степені вибрики і вандалізму дійшли всіякі ватажки Струки, котрі за дозволу Петлюри збирали дань з обляжених місточок. І отримавши дань, сі "атамани" убивали жидівське та християнське населення, а потім опінівши від людської крові і рабована та руйновани, вони з жаждою нищили машини фабрик та заводів, роблячи на міліони рублів шкоди... Та після знищення заводів і фабрик, після урядження десток погромів і нечуваних звірств, доконианих натровленими хуліганськими елементами міст і сіл при участі петлюрівських "героїв", село не розв'язало своїх економічних задач. Обляжени байдужо місточком, село тим не менше збидало само і перейшло до первісного стану. Сим воно еще більше погіршило положення міста, особливо міських робітників.

І тепер після своєї "геройської" роботи, одні з "квасних" міщан з "Воли" (орган Петлюри у Відні) пише в статті під заг. "Вперед чи назад" наступуюче:

"На протязі останнього року (як раз за часів царствования Денкіна і Петлюри) наш край більше зруйновано, ніж за всю вічну і революційну. Се підтвердить кожен, хто мав змогу на власні очі бачити українське жите торік і зараз. Ми не будемо розбирати — чия тут вина: тія історія дасть свою відповідь. (Колчак також спустив ся на історію, і помімо того вона не зовсім делькатно обійшлась з ним). Нас цікавить зараз інше питання: Куди далі йти — чи шляхом експериментів (!) минулого року, шляхом дальшої руйни і занепаду, чи шукати якихось нових шляхів? Ми мусимо перше всього рахуватись з реальним життям".

(В. П. у "Воли" з 17 січ. с. р.)

Яке страшне признание! "Куди далі йти — чи шляхом дальшої руйни і занепаду, чи шукати якихось (!) нових (?) шляхів?" Яке страшне признание в тім, що панове невіжди "квасного міщанства" ішли "шляхом руйни і занепаду"!.. Ні, панове! Нема чого шукати "якихось", "нових" шляхів! Ви збанкрутовали... Колеса історії не можна повернути назад. Селяни вам більше не повірять. Навіть галицькі війська — і ті пішли від вас! Тепер селянин на Україні зрозуміє, що його доброту залежить також від міста, як і добуває місто залежить від села. Не незгодою з міським робітником укр. селянин дійде до ліпшої, світлішої будучности, але тісним братським з ним зюзом, і він пройде мимо вас, гамлетствующих "народних діячів", котрі лиш тепер побачили, що йшли "шляхом руйни і занепаду" і стали на перехрестних дорогах, почуючи політично та читаючи дітю, навіну мораль:

"Ми мусимо перше всего рахувати ся з реальним життям". В. В.

ХВАЛЬКУВАТИ МУХИ...

(Фейлетон).

Мій дід дуже мене любив і часто оповідав мені казки. Мені пригадував ся тепер одна з його казок, котру він розказував з добродушною усмішкою бувалого чумака... Казка коротка, але цікава.

Після дня праці повертають з поля до села бики з плугом. Бики йдуть повільним кроком відганяючи від мух. Але одна з мух (певно розумна!) сіла на рог бика. Біка не з цілком покуюті бика, але з зовсім іншою ціллю... І коли одна з лівіших її на стрічу мух спитала її, звідки вона йде, вона сейчас сьміло і многослівно відповіла:

— З поля, ріднесенька, ми пахали! (орали).

Сю казку я пригадав собі, коли перечитав слідуочу новину:

"Вінниця, 6 січня. — Український уряд вівзав тов. В. Винниченка, вертати знову на Україну. Тов. Винниченко, який тепер перебуває у Відні, після наших інформацій, згодив ся повернути на Україну".

На перший погляд, здасть ся, нема нічого особливого... Але слова "український уряд" і "вертати знову на Україну" набирають особливого значіння, коли в тій-же самій газеті "Земля і Воля" на першій стороні читаємо:

"По страшному погрому наш уряд опинив ся в Хмельнику. Там є тепер міністер-президент Т. І. Мазепа, т. І. Безпалко, др. Л. Макух і інші. Уряд наш звівзав тов. В. Винниченка до повероту на Україну".

І сі панове, котрі з польської ласки знайшли пріют в Хмельнику, на Поділю, творять "український уряд", а Хмельник і околиця се — "Українська Народна Республіка". Як все гарно звучить! І коли порівняти сю маленьку групу людіт, котру оставили собі петлюрівсько-петрушевські авантюристи, з великанською роботою, котру взяли на себе українські робітники і селяни (на доміч котрим прийшли російські робітники і селяни) коло очищення дійсно, великої України від всяких "добровольців" і душителей народа, щоби перебував Україну для працюючих мас, то мені пригадує ся зараз насамішшливі слова мого добродушного діда, коли він розказував про муку на розі у бика:

— З поля, ріднесенька, з поля, ми пахали!

Так, сей "український уряд" — також з поля, але не з поля праці, але з поля авантюри і інтриги... І сі "спасители" України також пахали, але посіяли вони не добре зерно праці, а кости обманених галицьких братів, посіяли ватажків, атаманів, інтригантів і зрадників... Хвалькувати мухи!.. Громченко.

ПРЕСА.

В. П. (з "Воли") "добрий" Петлюрівець.

"Яка-б не була зараз влада на Україні — чи Мазепа, чи Таченка — чи мішана, чи більшовицька, вона мусить бути тільки українською".

"Але не по назві тільки, не по національності, а і по тій гігантській зусилля, які воно повинні вжити для дальшого народного добробуту культурного і економічного". (В. П. у "Воли").

І чи се не дорота?

А ми завжди думали, що без Польків і Румунів, котрі, як звісно, дуже прихильно відносять ся до "нас", не обійдеться ся!

Але як тоді буде діло з промисловцями, котрих запрошував граф-брат Ексцеленція Тишкевич?

І рече "Український Голос":

"Тимчасово розумний, холонокровний чоловік знає і без Р. Вістий, що на Україні не все так робити ся, як би ми (панки з "Ук. Голосу") тут бажали. Оно навіть не так робити ся, як тамошні Українці (читає Петлюрівці) бажать. Є там люди дуже щирі, є менше ширі і погані люди. (Азе?) Даліше і наліпші люди не будучи всевладним роблять помилку (але роблять що небувають помилкою). Іх роблять і соціалісти. Тай самі всевладні редактори Р. Вістий пішновили там стали би найпростішими смертниками. (Виходить після "У. Г.", що вони тут є чимось більшими, як найпростішими смертниками!) Мовчали би, як риба в воді". (Азе?)

"Даліше-ж що не казати, нікто з нас (панів з "Укр. Голосу") не є авторитетом в українських європейських справах (А коли-жас хто за таких уважав? Ми давно вже говорили вам про те) і тому цілішні вимоги, наші поради, наші докори і посудування можуть в Європі не варті бути торби січки". (Вони і тут, панове, не варті торби січки).

Перший шур з потапаючого корабля.

А. Хомик у віденській "Воли" з 13 грудня пише:

"Виськові операції Стрельбиць розпочали ся в тім самім дні, що я проголосив "федеративну грамоту" і не минуло кілька днів, а "федералісти" Скоропадського були замкнені в Києві. Дорогу на Фабіг знайли Січові стрільці, дорогу на Гребіну повтавські і харківські постанції. Розпочалась місчина облога міста Києва, котра скінчилась триумфальним відом Директорії. Далішні випадки відомі Реакційній уряд Скоропадського замкнув ся дуже літнім соціалістичним урядом Директорії. І декларация, яка проголосила прийїти трудового конгресу, є компромісом між парламентарною і радянською системою. Відібране політичних прав в буржуазії — се є вже само собою відхилення від парламентарної системи. Наламе одначе трудовому конгресови тільки легіслативних прав є нічим іншим як парламентаризмом. Екзекутива все ще така лиється ся в руках влади, котра стоїть поза трудовим конгресом. Більшовицький теоретичний стовп на тому, що не повинно бути розпаду влади на легіслативну і екзекутивну і що сі діл галузи повинні злізати ся в диктатурі пролетаріату.

І власне сей компроміс між тими двома державно-правовими принципами показав ся нежиттєвним в молодій державі, такій же до того нескіпсованій, як українська. Річ в тім, що ліній тій української соціалістичної партії стояли на принципі радянської влади, на позиції диктатури робітничого і селянського пролетаріату. Компроміс між 2-ма протилежними системами не міг погодити живих людей і тому що українська влада не могла стати твердо на одній або другій позиції, прийшло до розбиття єдиного українського фронту. Ліній фракції не підтримували Директорії і се дало тільки привід більшовицьким вмішати ся у внутрішні справи України і знову збройною рукою піти на Україну.

Прийшовши сюди, більшовицькі повторили знову ту саму помилку, що в 1918 р. Вони хотіли накинати диктатуру тільки фабричного пролетаріату над селянством, на Україні дуже спротивляючись, не числячись з тим, що на Україні на протязі історії склалась цілком інша соціальна структура як на Московщині. Значить, соціальна структура відбиває ся на відмінній національній психології. Закованій від віків в "обичині" і "міри" московський селянин являє ся додатним матеріалом для диктатури меншости, якою є робітничий клас. В тім диктатурі пролетаріату на Московщині за два роки демократія і церковна земля перейшла в руки селяни. Сама "обичина" і "міри" були нічим іншим як пасивним протестом проти великої земельної послости і зберігати зарідко всі старозавдані свої звичаї і навички, не дозволяючи втручатись "барини" у її внутрішнє жите. З упадком "барина" обичина стала архайчним пережитком і московський селянин вийшов з неї як індивідуальний користувач землі. Зруйнована "обичина" Москвашина наближала ся або наближалась ся своєю структурою до України і через се на Московщині починає набирати ваги селянство, як активний політичний чинник. Від тепер більшовицькі, які до того часу дивились до себе селянство як на об'єкт, а не як на суб'єкт політики, мусять з ним рахувати ся. Сей погляд на московське селянство перенесли московські більшовицькі також на українське і се було причиною їх непомовжен на Україні.

Українське селянство, яке як колонізаторське на нових землях, а не засиджене на старих, проявило на протязі історії велику активність, також і революційну, показником якої є повстання починаючи з 16 ст. Активне укр. селянство не могло дозволити інакше до пролетаріату. Воно виступило зі зброєю в руках, щоби полатити владу меншості. І з сей боротьби скористала реакція зі своїм провідником Денкіном, який тішав ся симпатією антинти. Одначе, скільки диктатура промисловцю показавла нестерпимістю до українського селянина, то ще більше нестерпимістю до нього показавла диктатура поміщицької меншости, якої репрезентує Денкіна.

І знову розпочала ся боротьба активного українського елементу з реакцією, яка ще менше має ґрунту під ногами, як диктатура фабричного пролетаріату. І тепер вже московські більшовицькі та український народ, який повстав проти Денкіна, ідуть проти спільного ворога і є нечає б те природним союзниками. Є невиключна можливість, що червоної армії знову займуть Україну. Однак коли більшовицька політика повторить в третє ту саму помилку, що в роках 1917 і 1918, то не утриматись на Україні.

Три диктатури — 1917, 1918 і 1919 — нечає повторюють ся. Одначе тільки "нечає". За сі два роки погулались революційні і українське революційне селянство здобуло собі таку могутню силу, що воли його мусить слухатись навіть московські більшовицькі. До перемінні владі на Україні прийде дуже скоро, може навіть

в славну річницю петлюрівського повстання, в річницю владі Директорії. Може бути, що влада на Україні буде диктатурою пролетаріату, але вона буде диктатурою в першу чергу українського селянства".

Першими з потапаючого корабля кидують ся в воду шурі. І першим шуром, що скочив у воду з потапаючого петлюрівського корабля, був, як показало ся (як би се і не соромно, не шур, а... Хомик. Так, той самий Хомик, "великий пророк" Петлюрияди. І ти Бру-

ПОГЛЯНЬТЕ НА НАШУ ВИСТАВУ ПРЕМІЙ
 НА 856 MAIN STREET.
 УЖИВАЙТЕ

ROYAL CROWN SOAP

Щадить купони і жадайте листи премій в РУСЬКІЙ КНИГАРНІ, під ч. 850 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

The ROYAL CROWN SOAPS Ltd.
 654 MAIN ST.
 PREMIUM DEPT.

в славну річницю петлюрівського повстання, в річницю владі Директорії. Може бути, що влада на Україні буде диктатурою пролетаріату, але вона буде диктатурою в першу чергу українського селянства".

Першими з потапаючого корабля кидують ся в воду шурі. І першим шуром, що скочив у воду з потапаючого петлюрівського корабля, був, як показало ся (як би се і не соромно, не шур, а... Хомик. Так, той самий Хомик, "великий пророк" Петлюрияди. І ти Бру-

ЛИСТ Н. ПЕНІНА ДО УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ І СЕЛЯН.

Віденська "Воля" з 17 січня с. р. містить слідуочий лист Пєніна, прем'єра російського совітського уряду, до українських робітників і селян: "Червоної військової армії, Полтаву, Харків і побідою йдуть на Ростов. Необхідно вибити Денкіна, щоби забезпечити себе від найдрібнішої можливості нового навалу на Україну. Пановане Денкіна на Україні було так само за тяжким, як пановане Колчака в Сибірі. Тяжкі уроки Денкіна наведуть українських робітників і селян на більш ясне розуміння завдань совітської влади, на зрозуміння необхідности більш твердого опору. На Україні як рівнож і в Великій Росії треба знищити цілковито панське землеволодіння".

Крім сього завдання та інших завдань спільних Великої Росії і України, виникає питання яке заслугує в сей час особливого уваги, питання національне — чи бути Україні окремою незалежною соціалістичною республікою, злученою з російською республікою на засадах федерації, чи злізати ся Україні з Росією в одну соціалістичну республіку?

Незалежність України визнавана всеросійським центральним виконавчим комітетом і російською комуністичною партією. Остаточо вирішити питання, чи злізати ся Україні з Росією, чи залишити ся незалежною, чи бути в федеративному зв'язку, — має встановити всеукраїнський зїзд рад робітників і селян.

Як же належить ся вирішити се питання? З точки погляду інтересів працюючих ми ворогів національної ворожечі, національних суперечок, національного відокремлення...

... ми прямуємо до тісного об'єднання і цілковитого злізання робітників і селян всіх націй всього світа. Капіталізм поділив народи на невелике число тих, що стоїть вище над іншими, і на велике число тих, яких

гноблять, тих, які залежать від інших. Віками збирали в собі пригнічені нації жадане визволення від великодержавних націй, такі, як нація українська, від таких, як нація великоросійська. Ми хочемо добровільного союзу націй без жалого насильства. Не треба забувати, що буржуазія завжди прагне грати на національних струнах. Там, де починаєт ся націоналізм, там святкує контрреволюція. Хто роздує тїсний союз великоросійських і українських селян і робітників, той помагає денкіністам і капіталістам усюго світа.

Тому ми, великоросійські комуністи, повинні з великою увагою і суворістю нищити в своїх кодах найдрібніший прояв великоросійського націоналізму, йти на уступки при незгодах з українськими комуністами, боротьбістами, коли справа тичить ся національною питання. Але коли справа тичить ся пролетарської диктатури і пролетарської боротьби, тоді великоросійські, українські а-рівнож і комуністи інших націй повинні бути пертими і завзятими.

ВСІМ ЧЛЕНАМ УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ДОМУ ДО ВИДОМА:

Повідомляємо всіх товаришів членів Українського Робітничого Дому, що справоздане з загальних зборів Укр. Роб. Дому і статут вже друкують ся і згідно з ухвалою загальних зборів будуть вскорі розіслані до всіх членів Українського Робітничого Дому.

Рівночасно всім товаришам поза Вінніпегом порозсилаєт ся членські книжочки. Шожд до членських грамот, то їх порішено переробити та напечатати з дійсною фотографією Українського Робітничого Дому і через те їх розіслать ся членам Укр. Роб. Дому трохи пізнійше.

Визваємо товаришів по всіх місцевостях до організованя відділів Укр. Роб. Дому і неюкційної помощи Укр. Роб. Дому. Мусимо негайно поробити всі можливі заходи, щоби в час сплатити всі позички товаришам, більшість котрих вже вибираєт ся до старого краю. Мусимо за всяку ціну до весни збути ся догу, бо він не дає нам спромоги взяти ся за іншу хосеннійшу роботу. Майже вся наша енергія і весь труд йдуть тепер по неволі лише на те, щоби придбати гроша на сплату догу. Сего вже многим із нас зовсім за багато. Тому треба збути ся догу відразу і свої сили та працю віддати іншим, корисній для нас роботі. Не забувайтеж про те товариші.

Заряд
 Укр. Роб. Дому.

Большевики заняли Красново-дськ над Каспійським морем.

ЛОНДОН, 7 лютого. — Бездротна телеграма з Москви доносить, що більшовицькі заняли Красново-дськ на східнім березі Каспійського моря.

3 НЕДА
 (Кореспонденція)
 (Докічен...)
 Шлях на п...
 ред Петлюро...
 чинило дріб...
 елементу, що...
 безпосередн...
 державуано...
 ладу, а лише...
 з мізками...
 рій буржуазн...
 й налією на...
 тине. Як часте...
 в соціалістич...
 исалось, дрібн...
 редня маса, щ...
 економічного...
 ж не мала й сп...
 ні асної політ...
 Вісі їх мудо...
 в невеликій г...
 якались самог...
 люцію, а кол...
 то алякались...
 ії у брати...
 шувський чи ш...
 таких людіт...
 валося богач...
 Іх надією бо...
 стій стан між...
 та Заходом...
 соціал-демокр...
 всіх своїх чл...
 через свое...
 спиралась на...
 ра на них),...
 ви що завжди...
 "хосенностю"
 вона несподів...
 вітуть припах...
 вітуть припах...
 же сим груп...
 чан до чорн...
 оїкої а наддні...
 ської, треба...
 робити й...
 Някого і...
 для них не ли...
 просто до...
 як є вже та...
 що ніжким...
 не збити, ко...
 цільної ховає...
 ум-то Винник...
 Панове есе...
 репетували...
 ту над больш...
 треба співать...
 треба було...
 проголосити...
 той самий, ч...
 прехливу зго...
 році ошукан...
 до війни...
 на око, а...
 ідекалі лише...
 ськоїти больш...
 що стояли...
 Пєніна. Пєнін...
 йський — со...
 іна, голова...
 люди, людина...
 по і з нимши...
 іть тільки людіт...
 який подали...
 шішла з ні...
 Петлюрового...
 виступає з Пєт...
 Тарнопольа...
 більшшу ча...
 скарбниці...
 само забрати...
 іти до ска...
 Селянської...
 іна грошів...
 Денкіном...
 де їхав т...
 міністер Пєт...
 жите собі...
 ж діваст ся...
 проранений...
 стрийний...
 як розбігли...
 іти, що ціл...
 інішні та В...
 іти до Раков...
 другі до...
 вибрав на...
 і самі міс...
 які ми ска...
 що куди, —...
 до-жми груп...
 "місяц, не...
 іти докладно...
 скажу ли...
 і Томашів...
 і Тарній пере...
 і Маклако...
 кордон на ч...
 ром, де й у...
 ішну Раду"
 Голос з 30...
 Денкіна і т...
 у прийшли...
 бо Англія...
 й мусить...
 го союзни...